

[Aksel Møller.]

har haft at beskæftige os med, saa dog bidrager til at vække en let forstaaelig Forundring i det danske Folk.

Udnævnelsen i sin Tid af det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen til Indenrigsminister var et Udtryk for en saadan politisk Lapsus. I disse Dage vækker Løsladelsen af Bjørn Erichsen stor Forundring i vide Kredse af den danske Befolkning. Med de gamle Baand, som gaar mellem Lederne af Regeringspartiet og Familien Erichsen, burde en større Forsigtighed ved Løsladelsen maa ske have været udvist. Som bekendt maa Cæsars Kones Dyd være utvivlsom, og blandt alle dem, som endnu i dette Øjeblik sidder i vore Fængsler, er det egentlig kun faa, som har direkte Adgang til Cæsarerens Bevaagenhed. Den høje Regering vil ikke komme til at møde noget politisk Nederlag i denne Sag paa Grund af denne Fejl, men den vil næppe tjene til at forhøje den høje Regerings Ry og Rygte i den danske Befolkning.

Den Opgave, som vi har her, er ikke at skabe uoverstigelige Kløfter i Regeringsarbejdet, men at tilrettelægge vor Politik saadan, at vi ogsaa i den nærmeste Tid kan tale Fornuft med hinanden, ligesom vi har kunnet gøre det i denne Rigsdagssamling, og gennemføre den Lovgivning, som er nødvendig for Landets Styrelse, med gensidig Hensyntagen til alle Kræfter i Befolkningen. For mig at se maa det endelige Maal for alle vore Bestræbelser ikke være ensidigt præget, men byggende paa det engang givne Grundlag at tjene Helhedens Vel.

Jørgen Jørgensen: Siden Folketinget i Marts drøftede Danmarks udenrigspolitiske Stilling, er der ikke foregaaet noget, der kan begrunde nogen Ændring i det Standpunkt, som Folketingets altovervejende Flertal da gav Udtryk for. Jeg kan derfor henholde mig til, hvad jeg da paa mit Partis Vegne fremførte. Nogen egentlig Afspænding mellem Stormagterne kan vel ikke siges at foreligge, men forværret er Forholdene vel heller ikke. Et enkelt Problem, som for et Par Maaneder siden affødte betydelig Nervøsitet og Uro, er man dog kommet over bedre end ventet. Desværre er Forholdet dog det, at der stadig hersker

stor Uro og Spænding i Verden, og det vilde være letsindigt og uforsvarligt at lukke Øjnene for, at Freden i Verden stadig er i Fare. Men selv om man erkender denne Virkelighed, vil jeg dog alligevel advare mod, at man derudfra indretter sig paa og betragter det som afgjort, at Krigen ikke kan undgaas, at Krig paa et eller andet Tidspunkt kommer. Jeg advarer mod denne Betragtning, for er denne Tankegang raadende overalt, saa vil den i sig selv forøge Krigsfaren. Stor Indflydelse kan vort lille Land vel ikke faa paa Begivenhedernes Gang i Verden, om de skal føre til Afspænding eller til Konflikt, men vi maa vende os imod den Opfattelse, der rundt om er ved at bjergtage Menneskers Sind, at Krigen er uundgaaelig. Tanken om Krigen som en Kendsgerning i Løbet af længere eller kortere Tid beskæftiger i den Grad Folkene overalt i Verden, at der ligesom ikke bliver Plads for og ikke Kræfter til at føre det Arbejde igennem, som efter Krigens Afslutning dog var Hovedpunktet for alle Verdens demokratiske Nationer, nemlig ved Samarbejde og Forhandling at skabe Tryghed og sikre Freden og Friheden i Verden. Troen paa, at dette er muligt, maa vi aldrig opgive, selv om det ser mørkt ud, og vi bør af al vor Evne støtte alle Bestræbelser, der er i Gang Verden over for at udbygge og virkeliggøre det mellemfolkelige Samarbejde i Nationernes Forbund, i „Een Verden“, i at bygge Europas forenede Stater op og, hvor det i øvrigt er muligt, at bidrage til Forsoning og Forstaaelse mellem Nationerne. Denne Opgave er maaske i Tiden i særlig Grad en Opgave for de smaa Nationer, og det danske Folk bør sætte alle Kræfter ind her. Vi skal ikke lukke Øjnene for, at Freden i Verden er i Fare, vi skal erkende den Virkelighed, som forefindes, men større og vigtigere og mere betydningsfuldt end alt andet er det i Dag, at vi yder vort Bidrag, det være nok saa lille, til en Afspænding i den foreliggende Situation, saa Krigsfaren forhaabentlig kan afværges.

Mit Parti ser med Tilfredshed de Bestræbelser, der udfoldes fra Regeringens Side for at tilvejebringe et snævrere Samarbejde mellem de nordiske Folk. Vi mener, det er nødvendigt, at Grundlaget for en fælles Politik for de tre Lande snarest bliver fastlagt. Paa en Række Omraader, økono-